

AD LECTOREM.

Otuum cœlestium cognitionem vitæ humanæ vtilem esse & summè necessariam, nemo est qui ambigat. Ut enim reliquarum in præsentia vtilitatum mentio omitatur, certè temporum distinctione, ac imprimis anni iusta descriptione, quæ ex motuum istorum ratione dependet & petenda est, carere societas hominum nequit. Demonstratione obtineri hoc oportere non arbitror, cum vnusquisq; secum hæc reputans non possit non agnoscere, in maximis tenebris, & rerum omnium ignoratione hæsituros nos esse, anni ratione ex vsu sublata. Sic etenim neq; mundi initium retro apprehendi, neq; duratio eius animo concipi, neq; tempora memorabilium ac maximè insignium rerum gestarum, in mundo, præsertim beneficiorum ingentium, quæ Deus Opt. Max. in genus humanum omnibus ætatibus contulit, sciri aut discerni possent. Præterea hæc, quæ hominum mentes in consideratione corporum cœlestium defixas tenet, doctrina, perspicuum de Deo & providentia testimonium suppeditat, quasiq; viam ad cognitionem Dei aliquam sternit. Si enim animo amplissimum hoc totius mundi οὐρανὸν quis perlustrauerit, nullibi manifestiora, quàm in cælo, Dei vestigia inueniet, vt non immeritò D. Paulus, gentes omnes, quæ secretæ à populo Dei patefactionibus diuinitus huic traditis caruerunt, præeunte mentis luce, τὰ ἀόρατα τῶ θεῶ agnoscere inde potuisse affirmet. Et monumenta veterum testantur ex philosophis gentilibus eos ipsos potissimum & ex professo ἀθεῖς fuisse, qui cœlestium motuum inquisitionem neglexerunt, atq; repudiarunt. Non postremo itaq; loco inter Dei beneficia recensendum à nobis hoc est, quòd artes istas, quæ cæli motus inquirunt & explicant, conseruat, imò excitatis præstantibus ingenijs, illustriores & perfectiores in his postremis mundi temporibus efficit.